

РЕШЕНИЕ

№ 7747

гр. София, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10018** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано заедно от изпълнителните директори С. проданов и К. К., чрез адв.М. Г., против решение от 01.09.2021г., постановено по НАХД № 3211/2021г. по описа на Софийския районен съд, наказателно отделение, 106 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-95/09.02.2021г., издадено от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор". Наведени са доводи за неправилност на решението, поради постановяване му при съществени процесуални нарушения, поради липса на мотиви. Счита, че неправилно е наложена санкция за нарушение, извършено в условия на повторност. Изложени са аргументи за маловажност на административното нарушение, по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Претендира се да бъде отменено решението на районния съд и постановено ново, с което да бъде отменено наказателното постановление. Алтернативно се поддържа искане за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Ответникът Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения изложени в

депозирани по делото писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № Р-10-95/09.02.2021г., издадено от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с, ал. 1, т. 2, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на Кодекса за застраховането (КЗ) на ЗД [фирма] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 500 лева, за извършено административно нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

За да постанови оспореното решение, Софийският районен съд възприел за установена като безспорна фактическата обстановка на извършване на нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, посочена в Акта за установяване на административно нарушение и в НП № Р-10-95/09.02.2021г., извеждайки същата от писмените доказателства по делото и показанията на актосъставителя - св. Н..

Според задължителните за касационната инстанция фактически установявания на СРС, във връзка с постъпила жалба в КФН с вх. № 91-02-1350/17.12.2020 г. от Ж. С., относно предявена пред ЗД [фирма] претенция № [ЕГН]/16.09.2020 г. за изплащане на застрахователно обезщетение по сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на 21.12.2020 г. от дружеството застраховател са изискани писмени обяснения и заверено копие от цялата документация, съдържаща се в преписката по щетата.

При извършената на 05.01.2021 г. проверка на изпратените от застрахователното дружество документи е констатирано, че щетата е заведена в ЗД [фирма] на 16.09.2020 г., като последното доказателство във връзка с претенцията е представено на 17.09.2020 г.

След 17.09.2020 г. жалбоподателят не е изисквал от увреденото лице допълнителни доказателства, необходими за установяване на претенцията в предвидения в разпоредбата на чл. 106, ал. 3 КЗ 45-дневен срок, като е изплатил обезщетение на 04.01.2021 г. т.е. след изтичане на законоустановения срок от 15 работни дни, считано от представянето на доказателствата по чл. 106 КЗ.

С акт за установяване на административно нарушение № Р-06-62/21.01.2021 г., съставен от Д. С. Н. – младши експерт в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“ при КФН и в присъствието на М. М. М. и Ц. М. Я. – свидетели при съставянето на акта е констатирано, че ЗД [фирма] се е произнесъл по претендираното застрахователно обезщетение от Ж. С. по щета № [ЕГН]/16.09.2020 г. извън законоустановените 15 работни дни, считано от 17.09.2020 г., което задължение е следвало да бъде изпълнено в срок до 09.10.2020 г., вкл.

В акта е отразено, че с визираното бездействие на 10.10.2020 г. в [населено място] застрахователят не е изпълнил правното си задължение по чл. 108, ал. 1 КЗ, като в деня на неговото съставяне е връчен препис на упълномощен представител на търговското дружество.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № Р-10-95/09.02.2021 г. от В. Н. С. – заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във вр. с чл. 644, ал. 1, т. 2 КЗ, при цялостното възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на жалбоподателя е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500,00 /две хиляди и петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 108, ал. 1 КЗ, реализирано в условията на повторност по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, след като дружеството е било наказано за същото по вид нарушение с НП № Р-10-567/28.05.2019 г., влязло в законна сила на 26.06.2020 г.

Препис от оспореното НП е връчен на представител на ЗД [фирма] на 12.02.2021 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне, като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана в законоустановения 7-дневен срок чрез наказващия орган на 15.02.2021г., видно от поставения печат върху същата.

Във връзка с това и като е приел, че застрахователят е следвало да се произнесе, като определи и изплати размера на обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано да откаже плащане, съответно не по-късно от 09.10.2020г. за заведената застрахователна претенция, Софийският районен съд правилно е извел изводи, че е допуснато нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, а именно, че застрахователят не се е произнесъл окончателно по предявената застрахователна претенция по застраховка "Гражданска отговорност" или с определяне и изплащане на размера на обезщетението, или с мотивиран отказ за плащане в законоустановения срок. Приел е, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на административно производствените правила. Мотивирал е, че дружеството е санкционирано многократно за поредица подобни нарушения, с влезли в сила наказателни постановления, поради което законосъобразно е наложено наказанието по чл. 644, ал. 2 предл. 2, вр. с, ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на КЗ за повторно извършено нарушение. Обосновал е, че извършеното не представлява маловажен случай.

Решението на Софийския районен съд е правилно, по следните съображения: Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не са представени и в касационното производство.

Настоящият касационен състав напълно споделя мотивите на районния съд, че издаденият АУАН и наказателно постановление са съставени съобразно нормите на ЗАНН.

Въззивният съд мотивирано е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно застрахователното дружество е осъществило от обективна страна административно нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Нарушението на чл. 108, ал. 1 от КЗ е формално, като за съставомерността на същото не се изисква да са настъпили вреди. Изпълнителното деяние на административното

нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ може да бъде осъществено само чрез бездействие - непредприемане от страна на застрахователя на предписаното поведение по чл. 108, ал. 1 от КЗ. В случая дружеството е следвало да се произнесе до 09.10.2020г., считано от 17.09.2020г. - датата на завеждане на претенцията, когато са представени и всички доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ. По делото не е спорно, че застрахователното дружество се е произнесло извън този срок, като с колко дни е закъснението в произнасянето, при конкретната хипотеза е обстоятелство, което не може да обоснове приложението на чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка са неоснователни доводите на касатора за наличие на маловажен случай на нарушение. С Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ОСНК, ВКС не е направено разграничение относно приложимостта на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН спрямо формалните или резултатни административни нарушения, като горепосочената разпоредба се прилага спрямо двата вида нарушения. Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, вр. с чл. 93, т. 9 от НК, за да се определи един случай като "маловажен" се взема предвид липсата или незначителността на настъпилите вредни последици или по-ниската степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на престъпление /в случая нарушение/ от съответния вид. В настоящия случай, предвид обстоятелството, че нарушението по чл. 108, ал. 1 от КЗ е формално, се явяват ирелевантни съображенията на касатора за липсата на настъпили вредни последици, поради факта, че законодателят не е предвидил в състава на нарушението настъпването на такива. При преценка характера на извършеното нарушение и неговите обективни проявления настоящият касационен състав не може да приеме, че в случая се касае за по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Неизпълнението на задълженията по КЗ, касаят значими обществени отношения, за неспазването на задълженията по които, законодателят е предвидил санкциониране с имуществена санкция, съгласно санкционната разпоредба на чл. 644 от КЗ. В действителност този вид нарушения са формални, поради което, предвид извършеното нарушение в условията на повторност, този факт не е достатъчен, за да обуслови приложението на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед изложеното касационната жалба се явява неоснователна, което налага отхвърлянето ѝ и оставяне в сила на решението на Софийския районен съд.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Поради това и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.09.2021г., постановено по НАХД № 3211/2021г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.